

GROMADA NOWA WIES
MANIFESTACYJNIE
SPRZEDAŁA PIERWSZE
ZBOŻE PAŃSTWU

str. 3

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW, ŁĄCZCIE SIĘ!

GŁOS WYBRZEŻA

ORGAN KOMITETU WOJEWÓDZKIEGO POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

NR 191 (1803)

GDANSK, PONIEDZIAŁEK 11 SIERPNI 1952 R.

CENA 15 GROSZY

PRACUJĄCA WIEŚ wypełnia swe obowiązki wobec państwa Współzawodnictwo między gromadami przyspiesza dostawę zboża

WARSZAWA PAP. CORAZ SZERZĘJ ROZWIJA SIĘ NA WSIE WSPÓŁZAWODNICTWO O SZYBKĄ ODSŁAWĘ ZBOŻA DO PUNKTÓW SKUPU ORAZ O WYKONANIE WSZYSTKICH POZOSTAŁYCH OBOWIĄZKÓW WOBEC PAŃSTWA.

Korespondenci PAP donoszą z całego kraju, o zobowiązaniach podejmowanych przez mieszkańców licznych gromad, w celu przedterminowego wykonania wszystkich obowiązków wobec państwa. Na Dolnym Śląsku postanowienia takie pojęli ostatnio m. in. chłopcy, pracujący gromady Ręszów, w pow. Wołów. Postanowili oni m. in. zakończyć sprzęt i zwolnić zboża, odstawić objęte rocznym planem 130 ton ziarna do dnia 30 sierpnia, terminowo dostarczać mleko do zlewni, przestrzegać jakości dostaw oraz za kontraktować dodatkową ilość tuczników tak, aby plan III i IV kwartału br. wykonać w 150 proc.

Z woj. rzeszowskiego donoszą, że chłopcy z gromady Zapole, pow. kolbuszowskiego wykonali już w 115 proc. plan skupu zboża na rok bieżący.

W woj. krakowskim przoduje w wywiązywaniu się ze wszystkich zobowiązań wobec państwa gmina Tuchów, pow. tarnowski, w której

wszystkie gromady współzawodniczą o przedterminowe i ponadplanowe wykonywanie dostaw trzody chlewnej, zboża i mleka.

Liczne przykłady obywatelskiej postawy dają chłopcy ze spółdzielni produkcyjnych oraz mało i średniorolni gospodarze z woj. szczecińskiego. Do współzawodnictwa w szybkim wykonaniu planu skupu zboża przystąpiło już w tym województwie 361 indywidualnych gromad i liczne spółdzielnie produkcyjne. W pow. choszczeńskim członkowie spółdzielni „Wola Ludu” w Zeńsku, którzy dostarczyli już do punktu skupu 12,6 ton ziarna, pragną dać przykład wszystkim indywidualnym chłopom z tej gromady, postanowiłi do 10 sierpnia dostarczyć dalszych 60 ton zboża.

żyta przodują zespoły państwowych gospodarstw rolnych: Chynów, który kończy już koszenie wszystkich zbóż oraz Łędzichowo. Również i w powiecie łębskim w akcji skupu zboża obywatelską postawę wykazuje wielu chłopów gospodarujących indywidualnie. W gromadzie Boże Pole, gmina Rozłazino, jako jeden z pierwszych całkowicie wywiązał się z obowiązku sprzedaży państwu zboża średniorolny chłop ob. Feliks Formela, który do punktu skupu dostarczył 907 kg. zboża. W gromadzie Kaszkowo, gmina Łęczycę, plan podstaw zbożowych zrealizowali średniorolni gospodarze Hieronim Jęzierski i Jan Bielak.

W dostawach zboża do punktów skupu przodują następujące powiaty: Malbork, Elbląg i Sztum.

Nowa spółdzielnia produkcyjna w gminie Drewnica

W dniu 6 bm. powstała w gromadzie Bronowo spółdzielnia z kolei na terenie gminy Drewnica, w pow. gdańskim, spółdzielnia produkcyjna. Jest to spółdzielnia II typu. Przewodniczącym jej został Jan Jarmuś.

J. ZIELIŃSKI
korespondent

W województwie gdańskim

W dalszym ciągu napływają meldunki o sprawnym przebiegu akcji żniwno-omłotowej w woj. gdańskim.

W powiecie starogardzkim zakończono już koszenie żyta. Na ukończeniu jest także sprzęt pszenicy ozimej i jęczmienia, a w wielu gminach indywidualni gospodarze rozpoczęli pierwsze dostawy zboża do punktów skupu, a są wśród nich i tacy, którzy już całkowicie zrealizowali plan swych dostaw zbożowych, jak np. ob. ob. Bronisława Muchawski, Helena Wysocka i Jan Kuchta, z gromady Żelgosz gmina Lubichowo.

W powiecie łębskim, gdzie ze względu na warunki klimatyczne żniwa rozpoczęły się znacznie później, aniżeli w innych powiatach na szego województwa, w akcji sprzętu

Pod przewodem wielkiego Stalina — Kraj Socjalizmu kroczy drogą budowy nowej cywilizacji Oświadczenie delegacji włoskich socjalistów po powrocie z ZSRR

RZYM PAP. — Dziennik „Avanti” zamieścił oświadczenie delegacji Włoskiej Partii Socjalistycznej, która wraz z Pietro Nenni odwiedziła Związek Radziecki.

Oświadczenie stwierdza m. in., że delegacja zwiedziła fabryki w Moskwie, Leningradzie i Rostowie, muzea, szpitale, domy wypoczynkowe, pałace, oboje pionierskie, domy dla sierot po wojennych, szkoły, parki, sowchozy i kołchozy, kościoły, fabrykę chleba, tereny budowlane, teatry, kina i inne zakłady. Delegacja zwiedziła Kreml, obejrzała metro, moskiewski port rzeczny (port Płocin Mór) i nowy uniwersytet, instytut Smolny (w Leningradzie) i Peterhof, szalał Leniną w Raziwii i jego dom w Gorkach, kombinat „Prawdy”. Ministerstwo Opieki Społecznej i Mauzoleum Lenina. Była ona także obecna na Kremlu na uroczystości wręczenia Stalinowskiej Nagrody Pokoju Pietro Nenniemu i na otwarciu kanału Wołga — Don.

Delegacja widziała, jak uczą się, bawią i wypoczywają dzieci radzieckie. Miała ona możność rozmawiania z robotnikami i prostymi ludźmi na ulicach, z prawnikami, pisarzami, działaczami spółdzielczymi i pracownikami filmu. Członkowie delegacji rozmawiali z chłopami, inżynierami i lekarzami. Stawiali oni liczne pytania i otrzymywali wyczerpujące odpowiedzi. Członkowie delegacji wchodziłi do sklepów i kawiarni i niejednokrotnie przebywali w tłumie na ulicy. Na podstawie tego wszystkiego do szli oni do następujących wniosków:

Pod przewodem wielkiego wodza cały Związek Radziecki przeobraził się w jeden wielki plac budowy. Ogromny ten naród wprawiony został w ruch i kroczy drogą budowy nowej cywilizacji i nowego świata. Nie może temu zaprzeczyć żaden uczciwy człowiek.

W Związku Radzieckim nie tylko wznosi się pałace, odbudowuje się miasta, buduje się sanatoria, szpitale i szkoły, lecz tworzy się również rzeki i morza, ożywiają się stepy i pustynie. Realizowane są tam odwieczne marzenia całego narodu.

Nie ma więc sensu pytanie, które zadawane jest w pewnych kołach zachodniego świata, czy Związek Radziecki pragnie pokoju, czy też wojny, czy pracuje on w imię zachowania pokoju, czy też szczytuje się do jakiegoś awantury. Nie ma ani jednego parku, ani jednego teatru, ani jednej ulicy, ani jednej szkoły, gdzie nie zajmowałoby pierwszego miejsca wezwanie do pokoju, gdzie nie przeważałoby hasła pokoju, gdzie nie stawiono by obrońców pokoju.

Ale rzeczą najważniejszą, stanowiącą niezbitą dowód i definitywną odpowiedź — jest ów nieopisaną entuzjazm, cechujący ludzi, którzy wnoszą budowę pokojową, jest wiara w przyszłość, przybliżająca co dzień konkretne kształty i przeobrażająca, w imię dobrobytu całego narodu, samą naturę przyrody. Ten entuzjazm i wiarę odczuć można wszędzie, w szczególności zaś w samym trybie życia prostego człowieka.

Gdy spojrzysz się na Stalingrad, który wyłonił się znowu ze swoich zgłiszcz, na łączący Wołgę z Donem kanał im. Lenina — tę pierwszą gigantyczną budowlę powojenną, po której nastąpią jeszcze bar-

W Egipcie powstała „Partia Demokratyczna” skupiająca siły postępu i pokoju

LONDYN PAP. W Egipcie została utworzona nowa partia polityczna pod nazwą „Partia Demokratyczna”. W dziedzinie polityki zagranicznej nowa partia stawia sobie za cel „walczyć przeciwko wszelkim planom imperialistycznym i układowi wojennemu”.

Według doniesień agencji, partia domaga się wycofania obcych wojsk z Egiptu i Sudanu, odrzucenia pomocy amerykańskiej w ramach tzw. „4 punktu programu Trumana” oraz wypowiedział się przeciwko projektowi układu egipsko-amerykańskiego.

Partia ogłosiła manifest, który stwierdza, że armia egipska powinna nazywać się armią ludową, a zadaniem jej jest obrona

Naród radziecki obchodził uroczystości Dzień Marynarki Wojennej Rozkaz wicemarszałka Kuźniecowa

MOSKWA PAP. W związku z „Dniem Marynarki Wojennej ZSRR”, minister Marynarki Wojennej ZSRR, wiceadmirał Kuźniecowa, wydał następujący rozkaz:

„Towarzysze marynarze, żołnierze i podoficerowie! Towarzysze oficerowie, admirałowie i generałowie!

Naród radziecki święci dziś Dzień Marynarki Wojennej, podsumowując sukcesy naszych sił morskich i pracowników przemysłu budowy okrętów, w wykonaniu zadań, postawionych przez partię komunistyczną, rząd i ośrodek przez Józefa Stalina.

Witam was i pozdrawiam w dniu święta Marynarki Wojennej ZSRR!

Zyczę marynarzom i oficerom sił morskich oraz pracownikom przemysłu okrętowego nowych, jeszcze większych sukcesów na polu umacniania morskiej potęgi radzieckiej ojczyzny!

Dla uczczenia Dnia Marynarki Wojennej ZSRR rozkazuje: Dzisiaj, 10 sierpnia br. we flotach i flotyllach oddać na okrętach wojennych i bateriach przybrzeżnych 20 artyleryjskich salw honorowych.

Niech żyje nasza dzielna Marynarka Wojenna! Niech żyje bohaterki naród radziecki! Niech żyje nasz rząd! Niech żyje wielka partia Lenina-Stalina, promotor i organizator naszych zwycięstw! Niech żyje nasz Wódz i Nauczyciel, Generalissimus Związku Radzieckiego, Wielki Stalin!

Akademia w Moskwie

MOSKWA PAP. W gmachu teatru w Centralnym Parku Kultury i Wypoczynku im. Gorkiego w Moskwie odbyła się dnia 9 bm. uroczysta akademii, zorganizowana przez Ministerstwo Marynarki Wojennej, organizacje partyjne, organizacje społeczne Moskwy oraz przez Armię Radziecką dla uczczenia święta Marynarki Wojennej ZSRR.

Salę teatru zapelnili stachanowcy z moskiewskich zakładów pracy, żołnierze, marynarze, oficerowie, generałowie, admirałowie, działacze nauki, literatury i sztuki. W głębi sceny, w obramowaniach sztandarów umieszczono olbrzymie portrety Generalissimusa J. Stalina, twórcy potężnych sił morskich Kraju Rad. Przy sztandarach Marynarki Wojennej stanęły warty honorowe.

Wśród burzliwych oklasków obrał no do prezydium honorowego akademii Biuro Polityczne KC WKP(b) z towarzyszeniem J. Stalinem na czele.

Akademii zagał admirał S. Za-

charow, po czym głos zabrał minister Marynarki Wojennej ZSRR, wiceadmirał Kuźniecowa. Naród radziecki — oświadczył mowca — świętuje Dzień Marynarki Wojennej w warunkach olbrzymich zwycięstw w budownictwie komunizmu. Wiceadmirał Kuźniecowa omówił następnie pełną chwały historię marynarki rosyjskiej i radzieckiej, podkreślając bohaterstwo i odwagę marynarzy w dniach Wielkiej Wojny Narodowej.

Naród radziecki, partia bolszewicka i ośrodek Józef Stalin — kontynuował mowca — przejawiają co dzień troskę o dalsze wzmocnienie Marynarki Wojennej, czujnie stojącej na straży granic morskich Kraju Radzieckiego. Przemówienie swe wiceadmirał Kuźniecowa zakończył okrzykiem na cześć partii bolszewickiej, rządu radzieckiego i towarzysza Józefa Stalina.

Owoce Konferencji Moskiewskiej

Chińsko-francuska umowa handlowa

BERLIN PAP. W Berlinie została podpisana umowa między Chińską Republiką Ludową a Kolałami gospodarczymi Francji w sprawie wymiany towarowej — na sumę przeszło miliona funtów szterlingów.

Umowa ta jest realizacją pierwszego etapu porozumienia, zawartego w Moskwie podczas Międzynarodowej Konferencji Gospodarczej, a przewidującego wymianę towarową między Chinami a Francją, na sumę 4 milionów funtów. Rokowania w sprawie realizacji pozostałych części porozumienia toczą się w dalszym ciągu.

Strajk powszechny w Belgii na znak protestu przeciw polityce wojny i wyzysku

PARYŻ PAP. W całej Belgii odbył się w sobotę 24-godzinny strajk ostrzegawczy, proklamowany przez belgijskie związki zawodowe na znak protestu przeciwko wzmocnionej militarystyce kraju, przeciwko polityce przygotowań wojennych, godzącej przede wszystkim w stopę życiową ludności.

Jak wynika z pierwszych doniesień, strajk miał imponujący przebieg. Wszystkie kopalnie i fabryki

były nieczynne. W Liege, największym ośrodku przemysłowym Belgii, strajk był stuprocentowy, w Antwerpii pracowali tylko dyżurni w szpitalach oraz straż ognia, życie w porcie zamorło. W wielu miastach komunikacja była całkowicie sparaliżowana.

W Brukseli, mimo ulewnej deszczu, odbyła się wielotysięczna demonstracja, która przebiegała pod znakiem protestu przeciwko podporządkowaniu kraju agresywnej polityce bloku atlantyckiego. W demonstracji wzięło również udział 1.500 delegatów strajkujących robotników w Liege.

Z całego kraju donoszą o wzmagającej się akcji oporu wśród żołnierzy belgijskich. 7 sierpnia w koszarach Rolan w Brukseli żołnierze, odmówiwszy wykonania rozkazów, zorganizowali czwartą z kolei demonstrację. Policji, która wdarała się do koszar, nie udało się opanować sytuacji.

Poważne zamieszki wybuchły wśród żołnierzy belgijskich wojsk okupacyjnych w Niemczech zachodnich. W miejscowości Hemer i Unna żołnierze pierwszego pułku strzelców belgijskich nie wyszli na ćwiczenia. W miasteczku Weiden doszło do poważnych starć między żołnierzami belgijskiej armii okupacyjnej a żandarmerią polową. Z obu stron są zabici i ranni.

WYBORY

Dnia 26 października cały naród polski pójdzie do urn wyborczych, aby oddać głos na tych, których uważa za najgodniejszych reprezentantów jego woli. Wszelkimi zatem w okresie niezwykle ważny polityczny — okres wyborczy.

Wybory do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej odbywać się będą w innych warunkach, niż wybory do Sejmu w styczniu 1947 roku. Wówczas masy pracujące pod przewodem klasy robotniczej i jej partii musiały stoczyć zaciętą walkę przeciwko zorganizowanym siłom reakcji. Walka ta znalazła swe odbicie również w Sejmie, dopóki Mikolajczyk i inni „chłopi z Marszałkowskiej”, a raczej chłopcy z no wojskiego Wall Street, czy londyńskiego City, nie zostali ostatecznie rozbici. Ich herszt zakończył swą karierę ucieczką do swych modawców.

Gdy w 1947 roku wybory odbywały się pod znakiem walki o ugrunto wanie demokracji ludowej w naszym państwie, to obecne wybory odbędą się w warunkach, kiedy władza ludowa jest już ostatecznie utrwalona. Do wyborów nowego Sejmu naród polski idzie zjednoczony w narodowym froncie walki o pokój i Plan 6-letni.

Wielkie jest znaczenie rozpoczęcia się kampanii wyborczej. W toku tej kampanii naród polski, porównując swe ponure wczoraj ze zwycięskim dzisiaj i porywającą wizją dnia jutrzejszego, uzmysłowi sobie jak wielką przeżył drogę, aby tym szybciej iść naprzód — budować siłę swego państwa i coraz lepsze życie wszystkich ludzi pracy.

Okres wyborczy przyczyni się do dalszego umocnienia i rozszerzenia frontu narodowego, do dalszego zespolenia narodu dookoła klasy robotniczej i jej partii, dookoła władzy ludowej. Wielkie budowie socjalizmu — Nowa Huta i Nowe Tychy, „Wesola II”, Huta „Czestochowa”, huta „Kościusko”, Odra-Port — Zerań, Włóz i socjalistyczna stolica kształtują naszą rzeczywistość, a wraz z nią naszą świadomość. Kształtują ją przemiany, jakie dokonują się na wsi polskiej, podnoszące jej poziom materialny i kulturalny: traktory, maszyny rolnicze i nawozy sztuczne, zdobycze agrotechniki, domy kultury i szkoły, PGR i POM, spółdzielnie produkcyjne, wskazujące wsi drogę do ostatecznej likwidacji wyzysku — do socjalizmu.

Nasz udział w światowym ruchu pokoju w obozie państw, skupionych dookoła niezwykłego Związku Radzieckiego i budujących przy jego pomocy i za jego przykładem ustrój socjalistyczny — daje gwarancję naszej siły i naszego bezpieczeństwa. Słuszność naszej drogi porwała najszerze masy ludowe.

we, przepojone umiłowaniami swego kraju ojczyzny.

Jazgot szczerkaczek z Londynu i Waszyngtonu, z Madrytu, Belgradu i Monachium dobitnie wskazuje jak dotkliwie odczuwa wróg, że naród polski stał się gospodarzem swego państwa.

I jako gospodarze swego państwa przystępują obecnie obywatele Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do wyboru swych reprezentantów, do wyboru najlepszych spośród równych.

Kampania wyborcza będzie wielką szkołą aktywności politycznej i społecznej całego narodu, który decyduje o swoich losach. W kampanii tej wielka jest odpowiedzialność całej klasy robotniczej, klasy robotniczej. To jej walka o wyzwolenie narodowe i społeczne, to jej wielki twórczy wysiłek położył fundament pod gmach Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Porwać cały naród swym entuzjazmem, pociągnąć go naprzód do socjalizmu — oto wielkie zadanie stojące przed klasą robotniczą w toku akcji wyborczej. I to zadanie klasa robotnicza pod przewodem swej partii — Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej — wypełni z honorem.

Kampania wyborcza sprawi, że każdy obywatel jeszcze lepiej zda sobie sprawę z obowiązków wobec państwa, z nierozważnego związku, jaki łączy naród faktycznie rządzący swymi losami i jego państwo. Dlatego też kampania wyborcza przyczyni się do dalszego go izolowania i osłabienia wroga klasowego w mieście i na wsi.

Wybierając nowy Sejm, naród polski ma świadomość historycznych zasług pierwszego Sejmu Polski Ludowej. W ciągu 4 i pół lat swej kadencji Sejm Polski Ludowej, wyrażając wolę narodu, nadał pełną treść społecznej i gospodarczej, wielkim reformom, przeprowadzonym przez Krajową Radę Narodową. Za jego to kadencję dokonano się rewolucyjnie przemiany, które zostały ujęte w normy prawne w 750 ustawach. Wśród ustaw tych były tak historyczne jak: ustawa o 6-letnim Planie budowy podstaw socjalizmu oraz ustawa o radach narodowych — jednolitych organach władzy państwowej w terenie. Uchwalenie Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i ordynacji wyborczej uwieczniły prace Sejmu.

Za kadencji nowego Sejmu naród polski, pod przewodem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i ukochanego wodza polskich mas pracujących, towarzysza Bolesława Bieruta, wypełnił zadania Planu 6-letniego i rozpocznie realizację dalszego planu budowy socjalizmu, rozkwitu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

